UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè Lutherana[m], Li-||bri nouem.||

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

Visual Library

Totilas rex Gothorum.

Teias rex Gothorũ.

magno Gothorum conſenſu, regnum peruenit. Qui anno regni ſui decimo interficitur, & Teias omnium iudicio, rex Gothorum eligitur. Hic pugnans cum Narſete (quem Iuſtinianus Italico bello præfecerat ducem) telo interijt. Quo mortuo Gothi oratoribus ad

Narſes dux exercitus Iuſtiniani.

Narſetem miſsis, velle ſe ex Italia excedere obtulerunt, ſi incolumes abire, ſuaque aſportare permittantur. Narſes concilio habito, Gothis permittere decreuit liberum receſſum cũ ſuis bonis. Tuncque belli Gothici verus finis fuit, decimo & octauo anno poſtquam fu erat inchoatum. Ita Narſes vniuerſam Italiam, cum Romana ciuitate ad Reipublicæ iura reduxit.

CAPVT IX.

Gothi Italia excedunt, & Hiſpaniam petunt.

POſtquam autem Gothi Italia abeunt, Narſes eam poſsidebat in pace annis 17. omnia in meliora reformâs. Per id tempus Viſigothi in Hiſpanijs manſerunt, & in longa pacis quiete, ipſis Alani coaluerunt, vt illius gentis nomen ſenſim confuderint, ac noſtra ętate permanet gens nomine compoſito,

vt qui

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vt qui Gothi & Alani dicebantur, nũc corrupto nomine Cathelani, gens profectò, quæ ferociæ illius, generiq́; ſuo in omnibus reſpondeat. Gothi igitur Italiam relinquentes, Hiſpaniam ſuis ſedibus occupauerunt quam ab Hiſpano decimo Hiſpanorum rege, nuncupatam eſſe tradunt. Ante Gothorum verò ingreſſum tres nationes Hiſpanias occupabant, Sueui, Vuandali, atque Alani. Abeuntibus autem Vuandalis in Aphricam, Sueui Galitiam ſoli gubernabant ſub Emerico eorũ rege q̃ 33. annis ſuper eos regnauit. Succeſsit illi Rixilla filiꝰ, huic Rixiarius filius ſuccedit in regno Sueuorũ. Hic habuit vxorẽ filiã regis Gothorũ Theodorici, qui in initio regni ſui p̃dat̃ Vaſcões, deinde regionem quæ eſt vbi Cæſar auguſta auxiliantibus Gothis vaſtat. Iſte ad vltimum dum Gothi Hiſpaniam cum potentia ingrediuntur, occiditur, dum regnaſſet annis nouem. De hoc tamen Rixiario alibi legitur, quod vltro Theodoricum cognatum prouocauit, & cum Theodoricus victoriam obtinuiſſet aſ-

Cathelani vnde dicti

Sueuorũ regnum in ſpa;Hnia

ſum

ſumpto Rixario, permiſit vt Sueui de genere ſuo principem conſtituerent. Vnde elegerunt in regulum Romiſmundum. Maſdrugo ei ſuccedit, & regnauit annis duobus, quem Armiſuindus ſubſequitur, poſt illum regnum ſuſcepit Theodomirus, poſt hunc Mirus. In quo deletum eſt regnum Sueuorum, & tranſlatum in Gothos. Gothi autem de ſecta Arriana, vſque ad tẽpora ſancti Leandri Epiſcopi Hiſpalenſis fuerunt. Is nempe primus eos, ad vnitatem fidei orthodoxæ reduxit. Nã Gothi ab illo tempore quo Hiſpaniam intrauerunt, in illa perfidia permanſerunt, donec Recaredus, aliàs Ricardus ſuccederet, qui per Leandrum Epiſcopum Hiſpalenſem in fide inſtructus errores prædeceſſorum ſuorum minimè ſecutus eſt. Non enim ſolùm in ſe bonus fuit, ſed & totum populum Gothicum, ab hæreſi Arriana, ad veritatẽ reduxit Catholicæ fidei. Factum eſt hoc præſidente Romæ pontifice Maximo Benedicto eius nominis primo circa annum Domini 577. aut circiter impe-

Sanctus Leander Epiſcopus Hiſpalenſis conuertit Gothorum regẽ & gentem

imperante apud Cõſtantinopolim Tiberio eius nominis ſecundo, imperatore 59. Hæc idcirco fuſius proſequuti ſumus, vt intelligas ac cognoſcas candide lector per quos & quales & quibus modis & quanto tempore hæreſis Arriana aduerſus verbum Dei & ſanctam Catholicã eccleſiã defenſa ac q̃ acriter ſit propugnata, & tamen præualere nõ potuerit, quin tandem euaneſceret, & veritati cederet. Et quomodo iratus draco in mulierem, adiecit facere prælium cum reliquis de ſemine eius, qui cuſtodiunt mandatum Dei, & habent teſtimonium Ieſu, qui videlicet vigilantes ſunt in operibus bonis, & ſancto confirmati ſpiritu. Ipſe namq; ſpiritus, teſtimoniũ reddit ſpiritui noſtro, quòd ſumus filij Dei. Iſti ergo tã flumine, q̃ bello perſecutionis circũuenti, dicebãt fortes, dicebãt inſuperabiles cuicunq; Arrianæ impietatis defenſori: Quieſce, iam quieſce, his nos terrere ſermonib. ceſſa verba vana proferre, nos neq; nouum neque recentem colimus Deum: & licet inaniter furas, teque concuti-

Apo. 12.

Rom. 8.

as, ſicut

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

as, ſicut vehemens ventus, in dogmatibus pietatis, vſque ad mortem conſiſtimus, non impotentem, non inſipienté, nõ ſine veritate aliquando fatentes Deum non aliquando quidem exiſtentem, ſicut impietas Arrij tẽporalem prædicat filium, & his ſimilia.

DE VERBI DEI VIRTVte, & Eccleſiæ inſuperabili potentia.

LIBER QVINTVS. CAPVT I.

QVoniam itaque Eccleſia Chriſti, virtute diuinitus cõfirmata per verbum Dei omnia iſta perſecutionum genera ſuperauit, ac per patiẽtiam euicit, non immeritò dicit cũ propheta: Sæpe expugnauerunt me à iuuẽ
Pſal. 28.
tute

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN